

Prologus

ad istam exponendam.

Quisdam clarissim viri ex ordine minor in epistolas Hieronymi expositio feliciter incipit.

Pater Ambrosius rē.
 Ad evidentiam huius epistole quā scribit hieronymus ad paulinum presbyterum de gante huiusmodi: sicut patet in secunda epistola ad eundem qui renūciare volens secundo quidā fororis sue tenebat

vinculo: ne gradū incederet expedito. hic p̄ Ambrosium monachū scripsit hieronymo significās ei desiderius: qd̄ habebat intelligendi sacras scripturas: et a seculi vinculo exundi. et quēsiuit vtz sine doctore posset bre sacrarū intelligentiā scripturaz. addidit etiā q̄ vt eas posset ad discere. multū desiderabat cū beato hieronymo cōuersari. Cui rescribit beatus hieronymus dicens. Frater ambrosius rē. Ista epla diuidit̄ in tres ptes. In parte exordia lem: maratōem: et cōclusiōez. In pte exordiali benignolētā capiat. In naratōe interdeez explicat. In aduisione ipostū ipsius nō plonādiū dēterminat. Prima ps incipit hic: Frater ambrosius. scda ibi: Legim⁹. tertia ibi: Festina queso. Capiat aut̄ benignolētā cōmēdāns cū de missiōe munit̄: de fidelitate amicitiaz: de timore dei: et diuinarū studio: hanc pte patet in ista. Scda ps i qua intentōez explicat recipit partū subdiuisionē. Primo em̄ incedit cū inducere vt sibi sacre scripte doctores querat. Et hoc facit dupl̄. Primo em̄ monet ad aliorū imitatioez. Scdo ondit̄ sequētē vtilitā: et p̄ ponit gētilēs p̄hos ad imitandū. Legim⁹ rē. Scdo ponit paulum catholicū. Quid loquar. Tercio vtilitā q̄ cōsequit̄ ex audiendo doctore ostēdit̄ ibi: Ihs nescio quid rē. r̄ in fra. in. ca. Paulus ap̄s rē. vbi dicit q̄ paulus multū p̄fecit et doctriā samalielis. Scdo arrogantiā euitat̄. Ibi. Nec hoc dico. vbi et paulini ardore a studendi et humilitate ad p̄ficiendum cōmēdat. Quia vō sacerdos erant. cū eloge intelligere calēs p̄esse. r̄ alios docere. ideo tercio in triplici statu sciam sacre scripte eē necessariā p̄bat. et defectū ipsius esse damnosū. Et primo ondit̄ sciētā esse necessariā in statu plarioris: ibi. Timotheū rē. qui fuit eps. Scdo in statu sacerdotals dignitatis: ibi. Malachias p̄ba. Tercio in statu officij p̄dicationis: ibi. Cui paulus ap̄s rē. Cōuerso aut̄ defectū b̄ facti ei q̄i bet statu p̄bat esse dānosū. ibi. Sancta quippe rusticitas. vbi dicit iusticiā ostēdit̄ simpliciā p̄oniorē. Quia vō Paulini secularib⁹ erat h̄is eruditus: ne crederet q̄ se posset sacra scripturā intelligere: quarto ondit̄ q̄ non posset nisi diuinā grā reuelāte. grā em̄ reuelat mysteria: ad q̄z cognitōez nō puenit scia secularis. Sic reuelata sunt ip̄o s̄m̄ humanitatem. vñ d̄f. H̄barici stupent. Sic reuelata sunt discipulis. vñ d̄f. mirat̄ i petro r̄ i iohē rē. Sic p̄phis et p̄rarchis: sicut patet in ista. Sed ad hoc noticiā nō puenit scia secularis. vñ d̄f. Hoc docet Plato rē. Et subdit̄ q̄ cōclusio h̄ p̄ns cū d̄f. Et em̄ sp̄ialis est. i. sp̄ialit̄ intelligendū: unde reuelatōe opus ē. Quinto ondit̄ sacra scripturā sine doctore nō posse intelligi. ip̄e sui difficultates. ibi. Liber in apocalipsi. Et p̄cedit ista ps vsq; versus finē septimi capituli. ibi. Oro te frater rē. Et primo ondit̄ difficultatē istam p̄culariter. Secundo generaliter in principio septimi ca. ibi. Et dicit rē. Ite p̄o ondit̄ istā difficultatē absolute. cū dicit. Liber i apocalipsi. Scdo in copatōe ad alias scias. ibi. Taceo d̄ gramaticas. vbi arguit p̄ locū a maiorib⁹: si aliaz sciarum q̄ minus difficiles sunt. sine doctore nō possit haberi noticiā: in tomagis nō p̄t̄ intelligi sacra scriptura: q̄ magis ē difficilis et q̄i aliaz oim̄ p̄plexua. Q̄ aut̄ alie scie

tiē nō possint fieri sine doctore ondit̄. r̄ primo et p̄p̄ficat de liberalibus: ibi. Taceo de gramaticis. scdo de mechanicis. ibi. Ad minores artes rē. In fine confutat multos p̄sumptōem q̄ volūt docere scripturā cū iunq; habuere noticiā. ibi. Sola capturarū ars. Et hoc doctriā arguit multipliciter: tū q̄ mepra est. ibi. Hanc garula anus. tū q̄ sup̄ba. ibi. Alii abducto rē. tū q̄ p̄brosa. ibi. Alii v̄scant. p̄p̄udor a feminis. tū q̄ ez eronca. ibi. Taceo de meis s̄lib⁹. tū q̄ ridiculosa. ibi. Puerilia sunt bec rē. Scda ps in qua ostēdit̄ difficultatē sacre scripture. diuidit̄ in tres ptes. In p̄ia ondit̄ veteri testamēti difficultatē p̄ singulos libros d̄scurrendo. In scdo ondit̄ affectū suū ad sacra scripturā: h̄m̄l̄ ignorantia suā cōfiteō. In tertia inuuit difficultatē librorū noui testa. eos breuiter p̄strigēdo. Prima pars incipit ibi. Et dicit manifestissima ē ge nesis. Secunda ibi. cernis me rē. Tercia ibi tangas et nouū rē. Ponit aut̄ quasi condusionē istius p̄is ibi. Oro te rē. vbi dicit q̄ licet sit ita difficilis: t̄m̄ meditā ti et cōtemplanti ē vtilis r̄ suauis: vñ subdit. Nonne videt̄ tibi rē. Nonne etiā nō cōtemnat sacra scripturam. ip̄e verbos r̄uditate. Cuius assignat multiplicē rōez. Ista plana ē. Sexto h̄m̄l̄iter se excusat: q̄ q̄i sciens magister nō affectat seo quasi focus collaboratur: alliciat vt veniat. Primi tangit̄ ibi: Nō sum tā p̄culans rē. Scdm̄ ibi magisteriū renūcēs rē. Multa aut̄ ponit alliciatua. primi est status equalitas. ibi. Comite sp̄odeo. Secundū est p̄ficiēdi facultas. ibi. Detenti daf rē. Tercius est sacre scripture dignitas. ibi. Dificamus in teras. Quartū est receptiui cōsōr̄ vrb̄anitas. ibi. Quis te manibus rē. Quintū est cōoperandi voluntas: ibi. Et ne incepte rē. Sextū ē am̄cabilit̄ societas. ibi. Habes bic am̄atissimū tuū rē. Tercia ps p̄ncipalis. cōclusiō incipit. ibi. Festina queso rē. In qua hortat̄ Paulini vt ato crearet seculo et inuicet ad duo. s. ad vitanda multa pericula: et ad abh̄cenda mundi retinacula. Primi nō fat̄ nisi metaphora nauticū: cui est cū quāq; imminet pericula vnde dicit. Et herenti in salo nauticū rē. Scdm̄ notat̄ ibi. Nemo renūciaturū rē. Est aut̄ duplex mundū retinaculū quod retardat seculo renūciaturū. Primum est amor pecunie. Scdm̄ timor pecunie. Amor pecunie cōsideratur in trib⁹. In venditionis rerum retardante sollicitudine. In cōtēntio fa repetitione. In alienandi voluntate. Retardante vendendi sollicitudinem excludit cū dicit. Nemo potest vendere rē. Et ne Paulinus obtenderet oportere se esse sollicitum. contra venditionē rerum. p̄ter suam necessitatē vel p̄ter aliorū vtilitā vtrūq; excludit. Q̄ non p̄ter necessitatē oportet hoc facere ostēdit̄ ibi. Quic quid de tuo. Q̄ non propter aliorum vtilitatem ostēdit̄ ibi. Nisi tu semper recrasurans rē. Et quia deus magis querit nos q̄ nostra: subiungit. A otum domino dedit rē. Item deus magis acceptat affectū q̄ datum: et ad hoc probandum inducit apostolos: viduam et Cresam. vnde dicit. Apostoli rē. cōtēntio fa repetitionem excludit ibi. A olenti tunicam rē. et est sumptum de Matb. v. Alienandi voluntatem excludit ibi. Si habes in potestate rem tuam vende. i. vultarie dimitte vel aliena dato. Nec est contrarium qd̄ prius dicitur: Nemo p̄ bene vendere quia ibi probetur venditio retardans et impediens hic vero cōceditur venditio indilata et expediens. Secundum retinaculum est timor pecunie. sicut habetur bic de auaro q̄ ei deest tam quod habet q̄ quod nō habet. Timent autem renūciare seculo tripliciter. timent cū penuriam opum: penuriam victualium: penuriam vestimentorum. Istam autem triplicem penuriam excludit per triplicem voluntarie paupertatis sufficientiam. Primam excludit ibi. C redenti: sup̄le diuinis consilijs totus mundus diuitiarum est. et infra tangit̄ nihil habentes et omnia possidentes. Ite q̄ scda r̄ scia timeri n̄ debeāt ondit̄. cū dicit. Q̄ atq; vultus